

Dziennik Urzędowy C 155

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

20 czerwca 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
II <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2008/C 155/01	Komunikat Komisji w sprawie wyników analizy ryzyka i strategii ograniczania ryzyka stwarzanego przez następujące substancje: tlenek cynku, siarczan cynku, bis(ortofosforan) trójcynku ⁽¹⁾	1
2008/C 155/02	Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji	10
2008/C 155/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5044 — Bridgepoint/Pret a Manger) ⁽¹⁾	23
IV <i>Zawiadomienia</i>		
ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2008/C 155/04	Kursy walutowe euro	24

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2008/C 155/05	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001	25
---------------	---	----

V Ogłoszenia

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 155/06	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5046 — Friesland/Campina) ⁽¹⁾	31
2008/C 155/07	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5182 — Shell/BP/AFS/GlobeFuel) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	32
2008/C 155/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5158 — Strabag/Kirchhoff) ⁽¹⁾	33
2008/C 155/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5186 — Investor AB/Altor/Lindorff JV) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Komunikat Komisji w sprawie wyników analizy ryzyka i strategii ograniczania ryzyka stwarzanego przez następujące substancje: tlenek cynku, siarczan cynku, bis(ortofosforan) trójcynku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 155/01)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka stwarzanych przez istniejące substancje ⁽¹⁾ przewiduje przekazywanie danych, określanie priorytetów, ocenę ryzyka oraz — w razie konieczności — opracowywanie strategii mających na celu ograniczanie ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje.

W ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 następujące substancje zostały określone jako substancje priorytetowe wymagające oceny zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2268/95 ⁽²⁾ dotyczącym drugiego wykazu substancji priorytetowych, jak przewidziano w rozporządzeniu (EWG) nr 793/93:

- tlenek cynku,
- siarczan cynku,
- bis(ortofosforan) trójcynku.

Państwo członkowskie wyznaczone jako sprawozdawca na mocy powyższego rozporządzenia zakończyło działania związane z oceną ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego stwarzanego przez te substancje, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1488/94 z dnia 28 czerwca 1994 r. ustanawiającym zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony istniejących substancji ⁽³⁾ oraz zaproponowało strategię ograniczenia ryzyka zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93.

Przeprowadzono konsultacje z Komitetem Naukowym ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (SCTEE) i z Komitetem Naukowym ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), które wydały opinie na temat ocen ryzyka przeprowadzonych przez sprawozdawcę. Opinie te zostały opublikowane na stronach internetowych tych komitetów.

Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 793/93 stanowi, że wyniki oceny ryzyka, jak i zalecana strategia ograniczania ryzyka przyjmowane są na poziomie wspólnotowym i są publikowane przez Komisję. W niniejszym komunikacie i w towarzyszącym mu zaleceniu Komisji 2008/468/WE ⁽⁴⁾ (odniesienie do zalecenia) przedstawiono wyniki oceny ryzyka ⁽⁵⁾ oraz strategię ograniczania ryzyka stwarzanego przez wyżej wymienione substancje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 231 z 28.9.1995, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 161 z 20.6.2008.

⁽⁵⁾ Kompleksowe sprawozdanie z oceny ryzyka, jak również jego streszczenie, jest dostępne na stronie internetowej Europejskiego Biura ds. Chemikaliów:
<http://ecb.jrc.it/existing-substances/>

Wyniki oceny ryzyka oraz strategię ograniczenia ryzyka przewidziane w niniejszym komunikacie są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/93.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

Nr CAS: 1314-13-2

Nr Eines: 215-222-5

Wzór strukturalny:	ZnO
Nazwa Eines:	Tlenek cynku
Nazwa IUPAC:	Tlenek cynku
Sprawozdawca:	Niderlandy
Klasyfikacja (!):	N; R50-53

Ocena ryzyka oparta jest na bieżących praktykach związanych z cyklem życia substancji produkowanej we Wspólnocie Europejskiej lub przywożonej do niej, zgodnie z opisem przedstawionym w ocenie ryzyka przedłożonej Komisji przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Ocenę ryzyka przeprowadzono zgodnie z metodologią dla metali mającą wówczas zastosowanie oraz zgodnie z dokumentem ze wskazówkami technicznymi w sprawie oceny ryzyka uzupełniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje.

W wyniku oceny ryzyka ustalono na podstawie dostępnych informacji, że we Wspólnocie Europejskiej wyżej wymieniona substancja stosowana jest głównie jako składnik kauczuku, w produktach szklanych i ceramicznych. Inne zastosowania obejmują inhibitor korozji w farbách, surowiec do produkcji chemikaliów na bazie cynku, jako dodatek do paliw i smarów oraz jako dodatek cynku w nawozach, paszach zwierzęcych i składnikach witaminowych dla ludzi. Nie oceniono zastosowań jako nanomateriałów.

OCENA RYZYKA

A. Zdrowie człowieka

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

PRACOWNIKÓW

wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o zatrucie oparami cynku w następstwie ostrej toksyczności dla dróg oddechowych w trakcie spawania stali powlekanej cynkiem,
- obaw o skutki ogólnoustrojowe w następstwie powtarzającego się narażenia przez skórę oraz powtarzającego się mieszanego narażenia (przez drogi oddechowe i przez skórę) wynikającego ze stosowania farby zawierającej tlenek cynku.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

KONSUMENTÓW

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

LUDZI NARAŻONYCH POPRZEZ ŚRODOWISKO

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

(!) Dyrektywa Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowująca po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ustanawia klasyfikację substancji (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1 zmienione w Dz.U. L 216 z 16.6.2004, str. 3).

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

ZDROWIA LUDZKIEGO (właściwości fizykochemiczne)

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

B. Środowisko

Podano wyłącznie wnioski dla miejscowych scenariuszy. Zastosowanie mają także wnioski dotyczące regionalnego ryzyka dla środowiska opisane w ocenie ryzyka dla cynku jako metalu (nr Einecs 231-175-3).

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

ATMOSFERY

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

EKOSYSTEMU WODNEGO WŁĄCZNIE Z OSADAMI

1.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka dla konkretnych sytuacji wymienionych poniżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o skutki dla miejscowego środowiska wodnego (włącznie z osadami) w następstwie narażenia wynikającego z produkcji w jednym zakładzie (wyłącznie osady) oraz ze stosowania w hutnictwie szkła, przemyśle ferrytowym (wyłącznie osady), w produkcji warstworów, przetwarzaniu katalizatorów, preparowaniu smarów, przetwórstwie farb, przygotowywaniu preparatów kosmetyczno-farmaceutycznych oraz ich stosowania do celów prywatnych (wyłącznie osady). W odniesieniu do kilku miejsc produkcji i scenariuszy przetwarzania (powodujących emisje do wody) nie stwierdzono bezpośrednich obaw; nie można jednak wykluczyć potencjalnego ryzyka na skalę miejscową ze względu na możliwe istnienie wysokiego regionalnego antropogenicznego stężenia cynku;

1.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, włącznie z wtórnym zatruciem, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 1.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

EKOSYSTEMU LĄDOWEGO

2.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o miejscowe środowisko lądowe w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w hutnictwie szkła, w trakcie preparowania smarów oraz w preparatach kosmetyczno-farmaceutycznych;

2.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, włącznie z wtórnym zatruciem, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 2.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

MIKROORGANIZMÓW W OCZYSZCZALNIACH ŚCIEKÓW

3.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka dla niektórych miejscowych scenariuszy. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o mikroorganizmy w oczyszczalniach ścieków w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w hutnictwie, w produkcji warstworów, przetwarzaniu katalizatorów, preparowaniu smarów, przetwórstwie farb i przy przygotowywaniu preparatów kosmetyczno-farmaceutycznych;

3.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 3.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

STRATEGIA OGRANICZANIA RYZYKA

dla PRACOWNIKÓW

Uznaje się ogólnie, że prawodawstwo dotyczące ochrony pracowników obowiązujące obecnie na poziomie wspólnotowym stanowi odpowiednie ramy dla zmniejszenia ryzyka stwarzanego przez tlenek cynku w zakresie, w jakim jest to niezbędne i w związku z tym stosuje się je. Ponadto na podstawie wyników w sprawozdaniu z oceny ryzyka zaleca się:

- ustanowienie na poziomie Wspólnoty dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego na opary powstające przy spawaniu zgodnie z odpowiednio dyrektywą 98/24/WE ⁽¹⁾ lub dyrektywą 2004/37/WE ⁽²⁾.

dla ŚRODOWISKA

Zaleca się:

- rozważyć czy w ramach dyrektywy 2008/1/WE ⁽³⁾ oraz dyrektywy 2000/60/WE ⁽⁴⁾ potrzebne jest dodatkowe zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do źródeł emisji cynku innych niż produkowane lub przywożone chemikalia (np. źródła naturalne, działalność wydobywcza, zanieczyszczenia historyczne oraz zastosowanie innych związków cynku), które strategia ograniczania ryzyka określiła jako źródła znacząco przyczyniające się do uwolnienia cynku do środowiska wodnego,
- w celu ułatwienia wydawania pozwoleń i monitorowania na mocy dyrektywy 2008/1/WE, tlenek cynku należy włączyć do obecnie prowadzonych prac mających na celu opracowanie wytycznych w sprawie najlepszych dostępnych technik (BAT).

CZĘŚĆ 2

Nr CAS: 7733-02-0

Nr EINECS: 231-793-3

Wzór strukturalny:	ZnSO ₄
Nazwa EINECS:	Siarczan cynku
Nazwa IUPAC:	Siarczan cynku
Sprawozdawca:	Niderlandy
Klasyfikacja ⁽⁵⁾ :	Xn; R22 R41 N; R50-53

Ocena ryzyka oparta jest na bieżących praktykach związanych z cyklem życia substancji produkowanej we Wspólnocie Europejskiej lub przywożonej do niej, zgodnie z opisem przedstawionym w ocenie ryzyka przedłożonej Komisji przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Ocenę ryzyka przeprowadzono zgodnie z metodologią dla metali mającą wówczas zastosowanie oraz zgodnie z dokumentem ze wskazówkami technicznymi w sprawie oceny ryzyka uzupełniającym rozporządzenie (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje.

W wyniku oceny ryzyka ustalono na podstawie dostępnych informacji, że we Wspólnocie Europejskiej wyżej wymieniona substancja stosowana jest głównie do produkcji nawozów i pestycydów, do celów rolniczych i farmaceutycznych takich jak dodatki do pasz oraz w przemyśle chemicznym. Inne zastosowania obejmują stosowanie w produkcji wiskozy, jako odczynnik flotacyjny w górnictwie, jako inhibitor korozji w przemyśle galwanizacyjnym oraz w oczyszczaniu wód. Nie oceniono zastosowań jako nanomateriałów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, str. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowująca po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ustanawia klasyfikację substancji (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1 zmienione w Dz.U. L 216 z 16.6.2004, str. 3).

OCENA RYZYKA**A. Zdrowie człowieka**

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

PRACOWNIKÓW

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

KONSUMENTÓW

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

LUDZI NARAŻONYCH POPRZEZ ŚRODOWISKO

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

ZDROWIA LUDZKIEGO (właściwości fizykochemiczne)

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

B. Środowisko

Podano wyłącznie wnioski dla miejscowych scenariuszy. Zastosowanie mają także wnioski dotyczące regionalnego ryzyka dla środowiska opisane w ocenie ryzyka dla cynku jako metalu (nr Einecs 231-175-3).

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

ATMOSFERY

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

EKOSYSTEMU WODNEGO WŁĄCZNIE Z OSADĄ

1.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o skutki dla miejscowego środowiska wodnego w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w produkcji nawozów rolniczych (preparowanie). W odniesieniu do produkcji pasz nie stwierdzono bezpośrednich obaw; nie można jednak wykluczyć potencjalnego ryzyka na skalę miejscową ze względu na możliwe istnienie wysokiego regionalnego antropogenicznego stężenia cynku,
- obaw o skutki dla organizmów żyjących w osadach w następstwie miejscowego narażenia wynikającego ze stosowania w produkcji nawozów rolniczych (preparowanie), produkcji pasz (preparowanie) oraz w przemyśle chemicznym (przetwarzanie). W odniesieniu do scenariuszy przetwarzania nie stwierdzono bezpośrednich obaw; nie można jednak wykluczyć potencjalnego ryzyka na skalę miejscową ze względu na możliwe istnienie wysokiego regionalnego antropogenicznego stężenia cynku;

1.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, włącznie z wtórnym zatruciem, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 1.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

EKOSYSTEMU LĄDOWEGO

- 2.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:
- obaw o miejscowe środowisko lądowe w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w przemyśle chemicznym (przetwarzanie), produkcji pestycydów (przetwarzanie) oraz w produkcji nawozów rolniczych (preparowanie);
- 2.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, włącznie z wtórnym zatruciem, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 2.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:
- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

MIKROORGANIZMÓW W OCZYSZCZALNIACH ŚCIEKÓW

- 3.1. wskazują na potrzebę zastosowania środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:
- obaw o mikroorganizmy w oczyszczalniach ścieków w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w przemyśle chemicznym (przetwarzanie), produkcji pestycydów (przetwarzanie) oraz w produkcji nawozów rolniczych (preparowanie);
- 3.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 3.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:
- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

STRATEGIA OGRANICZANIA RYZYKA

dla ŚRODOWISKA

Zaleca się:

- rozważyć czy w ramach dyrektywy 2008/1/WE ⁽¹⁾ oraz dyrektywy 2000/60/WE ⁽²⁾ potrzebne jest dodatkowe zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do źródeł emisji cynku innych niż produkowane lub przywożone chemikalia (np. źródła naturalne, działalność wydobywcza, zanieczyszczenia historyczne oraz zastosowanie innych związków cynku), które strategia ograniczania ryzyka określiła jako źródła znacząco przyczyniające się do uwolnienia cynku do środowiska wodnego,
- w celu ułatwienia wydawania pozwoleń i monitorowania na mocy dyrektywy 2008/1/WE, siarczan cynku należy włączyć do obecnie prowadzonych prac mających na celu opracowanie wytycznych w sprawie najlepszych dostępnych technik (BAT).

CZĘŚĆ 3

Nr CAS: 7779-90-0

Nr Einecs: 231-944-3

Wzór strukturalny:	$Zn_3(PO_4)_2$
Nazwa Einecs:	Bis(ortofosforan) trójcynku
Nazwa IUPAC:	Bis(ortofosforan) trójcynku
Sprawozdawca:	Niderlandy
Klasyfikacja ⁽³⁾ :	N; R50-53

Ocena ryzyka oparta jest na bieżących praktykach związanych z cyklem życia substancji produkowanej we Wspólnocie Europejskiej lub przywożonej do niej, zgodnie z opisem przedstawionym w ocenie ryzyka przedłożonej Komisji przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Ocenę ryzyka przeprowadzono zgodnie z metodologią dla metali mającą wówczas zastosowanie oraz zgodnie z dokumentem ze wskazówkami technicznymi w sprawie oceny ryzyka uzupełniającym rozporządzenie (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowująca po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ustanawia klasyfikację substancji (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1 zmienione w Dz.U. L 216 z 16.6.2004, str. 3).

W wyniku oceny ryzyka ustalono na podstawie dostępnych informacji, że we Wspólnocie Europejskiej wyżej wymieniona substancja stosowana jest głównie jako czynny nieorganiczny pigment antykorozyjny w farbach do gruntowania chroniących podłoże metalowe przed korozją w przemyśle farbiarsko-lakierniczym. Nie oceniono zastosowań jako nanomateriałów.

OCENA RYZYKA

A. Zdrowie człowieka

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

PRACOWNIKÓW

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

KONSUMENTÓW

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

LUDZI NARAŻONYCH POPRZEZ ŚRODOWISKO

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

ZDROWIA LUDZKIEGO (właściwości fizykochemiczne)

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

B. Środowisko

Podano wyłącznie wnioski dla miejscowych scenariuszy. Zastosowanie mają także wnioski dotyczące regionalnego ryzyka dla środowiska opisane w ocenie ryzyka dla cynku jako metalu (nr Einecs 231-175-3).

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

ATMOSFERY

wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu ograniczenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

EKOSYSTEMU WODNEGO WŁĄCZNIE Z OSADAMI

1.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o skutki dla miejscowego środowiska wodnego (włącznie z osadami) w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w przemyśle farbiarskim (preparowanie i przetwarzanie);

1.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, włącznie z wtórnym zatruciem, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 1.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

EKOSYSTEMU ŁĄDOWEGO

2.1. wskazują na potrzebę podjęcia szczególnych środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o skutki dla miejscowego środowiska lądowego w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w przemyśle farbiarskim (preparowanie);

2.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, włącznie z wtórnym zatruciem, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 2.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

Wnioski płynące z oceny ryzyka dla

MIKROORGANIZMÓW W OCZYSZCZALNIACH ŚCIEKÓW

3.1. wskazują na potrzebę zastosowania środków mających na celu ograniczenie ryzyka. Powyższy wniosek został wyciągnięty z powodu:

- obaw o mikroorganizmy w oczyszczalniach ścieków w następstwie narażenia wynikającego ze stosowania w przemyśle farbiarskim (preparowanie i przetwarzanie);

3.2. wskazują na brak w chwili obecnej potrzeby dalszych informacji i/lub badań lub środków mających na celu zmniejszenie ryzyka poza tymi, które są obecnie stosowane dla wszystkich miejscowych scenariuszy, z wyjątkiem tych, które są wymienione w punkcie 3.1 powyżej. Powyższy wniosek został wyciągnięty, ponieważ:

- ocena ryzyka wskazuje na brak spodziewanych zagrożeń. Obecnie stosowane środki mające na celu ograniczenie ryzyka zostały uznane za wystarczające.

STRATEGIA OGRANICZANIA RYZYKA

dla ŚRODOWISKA

Zaleca się:

- rozważyć czy w ramach dyrektywy 2008/1/WE ⁽¹⁾ oraz dyrektywy 2000/60/WE ⁽²⁾ potrzebne jest dodatkowe zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do źródeł emisji cynku innych niż produkowane lub przywożone chemikalia (np. źródła naturalne, działalność wydobywcza, zanieczyszczenia historyczne oraz zastosowanie innych związków cynku), które strategia ograniczania ryzyka określiła jako źródła znacząco przyczyniające się do uwolnienia cynku do środowiska wodnego,
- w celu ułatwienia wydawania pozwoleń i monitorowania na mocy dyrektywy 2008/1/WE, bis(ortofosforan) trójcynku należy włączyć do obecnie prowadzonych prac mających na celu opracowanie wytycznych w sprawie najlepszych dostępnych technik (BAT).

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji

(2008/C 155/02)

Niniejsze obwieszczenie zastępuje obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14).

1. WPROWADZENIE

1.1. Kontekst ogólny

Niniejsze obwieszczenie aktualizuje stanowisko Komisji w sprawie pomocy państwa udzielanej w formie gwarancji i ma na celu zapewnienie państwom członkowskim bardziej szczegółowych wytycznych dotyczących zasad, na jakich Komisja zamierza opierać swoją interpretację art. 87 i 88, a także ich zastosowanie do gwarancji państwowych. Zasady te są obecnie określone w obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji ⁽¹⁾. Doświadczenia w stosowaniu obwieszczenia gromadzone od 2000 r. sugerują konieczność przeglądu polityki Komisji w tym obszarze. W związku z tym Komisja pragnie na przykład wycofać swoją ostatnią praktykę zastosowaną w poszczególnych decyzjach ⁽²⁾ w odniesieniu do potrzeby dokonywania indywidualnej oceny ryzyka strat powiązanych z każdą gwarancją w przypadku programów. Komisja zamierza ponadto uczynić swoją politykę w tej kwestii możliwie przejrzystą, zapewniając jednocześnie przewidywalność swoich decyzji oraz równe traktowanie. W szczególności Komisja pragnie zapewnić małym i średnim przedsiębiorstwom (dalej zwanym „MŚP”) i państwom członkowskim bezpieczne podstawy, określając z wyprzedzeniem i na podstawie ratingu finansowego danego przedsiębiorstwa minimalną marżę, która powinna być naliczana za gwarancję państwową, aby uznać, że gwarancja ta nie stanowi pomocy przedsiębiorstwa znaczeniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Wszelkie obniżenie naliczonej stawki poniżej tego poziomu mogłoby być uznane za element pomocy.

1.2. Rodzaje gwarancji

Najpowszechniejszą formę gwarancji stanowią gwarancje związane z kredytem lub innym zobowiązaniem finansowym, które ma być zaciągnięte przez kredytobiorcę od kredytodawcy. Mogą być one udzielane jako gwarancje indywidualne lub w ramach programów gwarancji.

Jednak, w zależności od podstawy prawnej, rodzaju transakcji będącej przedmiotem gwarancji, okresu obowiązywania itp., można wyróżnić różne formy gwarancji, między innymi następujące:

- gwarancje ogólne, tj. gwarancje udzielane przedsiębiorstwom jako takim, w odróżnieniu od gwarancji związanych z daną transakcją, którą może być kredyt, instrument kapitałowy itp.,
- gwarancje udzielane w formie określonego instrumentu, w odróżnieniu od gwarancji związanych ze statusem samego przedsiębiorstwa,
- gwarancje udzielane bezpośrednio lub regwarancje udzielane gwarantowi pierwszego stopnia,
- gwarancje nieograniczone, w odróżnieniu od gwarancji ograniczonych co do kwoty lub terminu: Komisja za pomoc w formie gwarancji uznaje również korzystniejsze warunki finansowania uzyskane przez przedsiębiorstwa, których forma prawna wyklucza upadłość lub inne procedury niewypłacalności, lub umożliwia bezpośrednie gwarancje lub pokrycie strat przez państwo. To samo dotyczy nabycia przez państwo udziału w przedsiębiorstwie w przypadku przyjęcia nieograniczonej odpowiedzialności zamiast przyjętej ograniczonej odpowiedzialności,
- gwarancje wyraźnie mające źródło umowne (takie jak formalny kontrakt, list o braku zastrzeżeń) lub inne źródło prawne, w odróżnieniu od gwarancji, których forma jest mniej przejrzysta (takich jak list dodatkowy, zobowiązanie ustne), potencjalnie przy różnych poziomach komfortu, które mogą być zapewnione taką gwarancją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14.

⁽²⁾ Na przykład: decyzja Komisji 2003/706/WE z 23 kwietnia 2003 r. w sprawie systemu pomocy stosowanego przez Niemcy o nazwie „Programy gwarancji Landu Brandenburgii na 1991 r. i 1994 r.” pomoc państwa C 45/98 (ex NN 45/97), (Dz.U. L 263 z 14.10.2003, str. 1); decyzja Komisji z 16 grudnia 2003 r. w sprawie programów gwarancji w finansowaniu statków — Niemcy (N 512/03) (Dz.U. C 62 z 11.3.2004, str. 3); decyzja Komisji 2006/599/WE z 6 kwietnia 2005 r. w sprawie programu pomocy państwa, który Włochy zamierzają wprowadzić w życie w zakresie kredytu na rzecz przemysłu stoczniowego (Dz.U. L 244 z 7.9.2006, str. 17).

W szczególności w tym ostatnim przypadku brak odpowiednich rejestrów prawnych lub księgowych często prowadzi do bardzo ograniczonych możliwości monitorowania; dotyczy to zarówno beneficjenta, jak i państwa lub organu publicznego udzielającego gwarancji, a w efekcie informacji dostępnych dla stron trzecich.

1.3. Struktura i zakres obwieszczenia

Do celów niniejszego obwieszczenia:

- a) „program gwarancji” oznacza każdy instrument, na podstawie którego można udzielić gwarancji, bez konieczności dodatkowych środków wykonawczych, przedsiębiorstwom, które spełniają pewne kryteria dotyczące czasu trwania, kwoty, transakcji bazowych, rodzaju i wielkości przedsiębiorstwa (jak MŚP);
- b) „gwarancja indywidualna” oznacza każdą gwarancję udzieloną przedsiębiorstwu, inną niż gwarancja udzielona w ramach programu gwarancji.

Część 3 i 4 niniejszego obwieszczenia mają bezpośrednio dotyczyć gwarancji związanych z określoną transakcją finansową, taką jak kredyt. Komisja uznaje, że są to przypadki, w których ze względu na swoją częstotliwość i normalną możliwość kwantyfikacji, gwarancje najbardziej wymagają klasyfikacji jako pomoc państwa lub brak takiej pomocy.

Ponieważ transakcja będąca przedmiotem gwarancji najczęściej będzie kredytem, obwieszczenie będzie w dalszej części odwoływać się do głównego beneficjenta gwarancji jako do „kredytobiorcy” i do o podmiotu, którego ryzyko jest ograniczone przez gwarancję państwową jako do „kredytodawcy”. Zastosowanie tych dwóch specyficznych terminów ułatwi zrozumienie uzasadnienia tekstu, ponieważ podstawowe zasady kredytu są powszechnie znane. Nie oznacza to jednak, że część 3 i 4 dotyczą wyłącznie gwarancji kredytowych. Mają one również zastosowanie do wszystkich gwarancji, w których występuje podobne przekazanie ryzyka, takich jak inwestycja w formie kapitału, pod warunkiem uwzględnienia właściwego profilu ryzyka (w tym potencjalnego braku zabezpieczenia).

Niniejsze obwieszczenie ma zastosowanie do wszystkich sektorów gospodarki, w tym rolnictwa, rybołówstwa i transportu, bez uszczerbku dla obowiązujących w tych sektorach specyficznych przepisów dotyczących gwarancji.

Niniejsze obwieszczenie nie ma zastosowania do gwarancji kredytów eksportowych.

1.4. Inne rodzaje gwarancji

Jeżeli pewne formy gwarancji (zob. pkt 1.2) wiążą się z przeniesieniem ryzyka na gwaranta i nie charakteryzują się jedną lub większą liczbą cech szczególnych określonych w punkcie 1.3, na przykład w przypadku gwarancji ubezpieczeniowych, konieczne będzie przeprowadzenie indywidualnej analizy, w odniesieniu do której — w niezbędnym zakresie — obowiązują właściwe części lub metodologie opisane w niniejszym obwieszczeniu.

1.5. Neutralność

Niniejsze obwieszczenie stosuje się bez uszczerbku dla art. 295 Traktatu i w związku z tym nie uchybia ono zasadom państw członkowskich, regulującym system własności. Komisja zajmuje stanowisko neutralne wobec własności publicznej i prywatnej.

W szczególności sam fakt, że przedsiębiorstwo jest w przeważającej części własnością publiczną, nie stanowi gwarancji państwowej, o ile brak jest wyraźnych lub dorozumianych elementów stanowiących gwarancje.

2. ZASTOSOWANIE ART. 87 UST. 1

2.1. Uwagi ogólne

Artykuł 87 ust. 1 Traktatu stwierdza, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Te ogólne kryteria mają takie samo zastosowanie odnośnie do gwarancji. Jeśli chodzi o inne formy potencjalnej pomocy, pomoc państwa mogą stanowić gwarancje udzielone bezpośrednio przez państwo, czyli władze centralne, regionalne lub lokalne, a także gwarancje udzielone z zasobów państwa przez inne organy kontrolowane przez państwo, takie jak przedsiębiorstwa, przypisywane władzom publicznym ⁽³⁾.

W związku z tym, aby uniknąć wszelkich wątpliwości, należy wyjaśnić pojęcie zasobów państwowych w kontekście gwarancji państwowych. Korzyścią z gwarancji państwowej jest przejęcie przez państwo ryzyka związanego z gwarancją. Takie ryzyko ponoszone przez państwo powinno być normalnie wynagradzane odpowiednią stawką. Zrzeczenie się przez państwo całości lub części takiej stawki stanowi zarazem korzyść dla przedsiębiorstwa oraz uszczuplenie zasobów państwa. W ten sposób nawet, jeśli okaże się, że w ramach gwarancji nie wystąpiły żadne płatności ze środków państwowych, gwarancja może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Pomoc udzielana jest w momencie udzielenia gwarancji, a nie w momencie, w którym gwarancja zostanie anulowana ani nie w momencie dokonywania płatności na podstawie gwarancji. To, czy gwarancja stanowi pomoc państwa, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości, należy ocenić w momencie udzielenia gwarancji.

W tym kontekście Komisja wskazuje, że analizy zgodne z zasadami pomocy państwa nie przesądzają o zgodności danego środka z innymi postanowieniami Traktatu.

2.2. Pomoc dla kredytobiorcy

Zwykle beneficjentem pomocy jest kredytobiorca. Jak wskazano w pkt 2.1 ponoszone ryzyko powinno być normalnie wynagradzane odpowiednią stawką. Jeżeli kredytobiorca nie musi płacić tej stawki lub płaci niską stawkę, odnosi pewną korzyść. W porównaniu z sytuacją, w której nie udziela się gwarancji, gwarancja państwowa umożliwia kredytobiorcy uzyskanie korzystniejszych warunków finansowych kredytu w stosunku do normalnie dostępnych na rynkach finansowych. Zazwyczaj dzięki gwarancji państwowej kredytobiorca może uzyskać niższe stopy procentowe i/lub przedstawić niższe zabezpieczenie. W pewnych przypadkach kredytobiorca bez gwarancji państwowej nie byłby w stanie znaleźć instytucji finansowej gotowej udzielić kredytu na żadnych warunkach. Gwarancje państwowe mogą zatem ułatwiać tworzenie nowych firm i umożliwiać pewnym przedsiębiorstwom pozyskanie środków finansowych na rozpoczęcie nowej działalności. Podobnie gwarancja państwowa może przyczynić się do tego, że upadająca firma będzie kontynuować działalność zamiast poddać się likwidacji lub restrukturyzacji, tym samym potencjalnie zakłócając konkurencję.

2.3. Pomoc dla kredytodawcy

2.3.1. Nawet, jeżeli zazwyczaj beneficjentem pomocy jest kredytobiorca, nie można wykluczyć, że w pewnych okolicznościach również kredytodawca odniesie bezpośrednią korzyść z pomocy. W szczególności pomoc dla kredytodawcy może wystąpić na przykład w następujących wypadkach: jeżeli gwarancji państwowej udzielono po zaciągnięciu objętego nią kredytu lub innego zobowiązania finansowego, bez zmiany jego warunków, bądź jeżeli kredyt gwarantowany wykorzystywany jest do spłaty innego kredytu niegwarantowanego wobec tej samej instytucji kredytowej, o ile zwiększa się bezpieczeństwo kredytu. Jeśli gwarancja zawiera pomoc dla kredytodawcy, należy zwrócić uwagę na to, że taka pomoc może w zasadzie stanowić pomoc operacyjną.

2.3.2. Gwarancje różnią się od innych środków pomocy państwa takich jak dotacje lub zwolnienia podatkowe tym, że w przypadku gwarancji państwo nawiązuje stosunek prawny z kredytodawcą. W związku z tym należy zwrócić uwagę na skutki, jakie pomoc udzielona bezprawnie może mieć dla osób trzecich. W przypadku państwowych gwarancji kredytów dotyczy to przede wszystkim instytucji finansowych udzielających kredytu. W przypadku gwarancji obligacji wydanych w celu pozyskania środków finansowych dla przedsiębiorstw, dotyczy to instytucji finansowych zaangażowanych w wydanie obligacji. Kwestię ewentualnego wpływu, jaki fakt bezprawnego udzielenia pomocy może mieć na stosunki prawne pomiędzy państwem a osobami trzecimi, należy rozstrzygnąć w oparciu o prawo krajowe. Być może sądy krajowe będą musiały zbadać, czy prawo krajowe uniemożliwia honorowanie umów o udzielenie gwarancji, a Komisja jest zdania, że w takiej ocenie sądy krajowe powinny uwzględnić fakt naruszenia prawa wspólnotowego. W związku z tym w interesie kredytodawców może leżeć sprawdzenie, w ramach podejmowanych standardowo środków ostrożności, czy przy udzielaniu gwarancji każdorazowo przestrzega się wspólnotowych zasad dotyczących pomocy państwa. Państwo członkowskie powinno móc udostępnić numer sprawy nadany przez Komisję danej sprawie lub programowi oraz ewentualnie kopię decyzji Komisji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności wraz z odpowiednim odniesieniem do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Komisja ze swej strony doloży wszelkich starań, by zapewnić przejrzysty dostęp do informacji o sprawach i zatwierdzonych przez siebie programach.

⁽³⁾ Zob. sprawa C-482/99 *Francja przeciwko Komisji* (Stardust) (2002) ECR I-4397.

3. WARUNKI WYKLUCZAJĄCE OBECNOŚĆ POMOCY

3.1. Względy ogólne

Jeśli gwarancja indywidualna lub program gwarancji, do którego przystępuje skarż państwa, nie zapewnia żadnej przewagi przedsiębiorstwu, to nie stanowi on pomocy państwa.

W tym kontekście, Trybunał w swoich ostatnich orzeczeniach ⁽⁴⁾ potwierdził, że, aby określić, czy gwarancja lub program gwarancji zapewnia przewagę, Komisja powinna oprzeć swoją ocenę na zasadzie inwestora działającego w gospodarce rynkowej (zwanej dalej „zasadą inwestora rynkowego”). W związku z tym pod uwagę należy wziąć efektywne możliwości uzyskania przez przedsiębiorstwo beneficjenta równoważnych zasobów finansowych z wykorzystaniem rynku kapitałowego. Pomoc państwa nie wystąpi, gdy nowe źródło finansowania udostępnione jest na warunkach, które byłyby do przyjęcia dla przedsiębiorcy w normalnych warunkach gospodarki rynkowej ⁽⁵⁾.

Aby ułatwić stwierdzenie, czy zasada inwestora rynkowego jest przestrzegana w przypadku danego środka polegającego na udzieleniu gwarancji, Komisja wskazuje w niniejszej sekcji kilka warunków wystarczających do stwierdzenia braku pomocy. Gwarancje indywidualne opisano w pkt 3.2, a wersję uproszczoną dla MŚP zamieszczono w pkt 3.3. Informacje o programach gwarancji zawarte są w pkt 3.4, natomiast wersja uproszczona dla MŚP znajduje się w pkt 3.5.

3.2. Gwarancje indywidualne

Jeśli chodzi o indywidualne gwarancje państwowe, Komisja uznaje, że spełnienie wszystkich wymienionych poniżej warunków wystarcza, aby wykluczyć istnienie pomocy państwa:

a) Kredytobiorca nie ma problemów finansowych.

Aby stwierdzić, czy należy przyjąć, że kredytobiorca ma problemy finansowe, stosuje się definicję zawartą we wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽⁶⁾. MŚP, które działają krócej niż trzy lata, w tym okresie nie są uznawane za mające problemy finansowe dla celów niniejszego obwieszczenia.

b) Zakres gwarancji można odpowiednio zmierzyć w momencie jej udzielenia. Oznacza to, że gwarancja musi być powiązana z określoną transakcją finansową, dotyczącą ustalonej kwoty maksymalnej i ograniczoną w czasie.

c) Gwarancja nie obejmuje więcej niż 80 % niespłaconego kredytu lub innego zobowiązania finansowego; to ograniczenie nie ma zastosowania w przypadku gwarancji dotyczących dłużnych papierów wartościowych ⁽⁷⁾.

Komisja uznaje, że jeśli zobowiązanie finansowe jest w całości objęte gwarancją państwową, kredytodawca ma mniejszą motywację, aby odpowiednio ocenić, zabezpieczyć i zminimalizować ryzyko wynikające z operacji kredytowej, w szczególności, aby odpowiednio ocenić wiarygodność kredytową kredytobiorcy. Taka ocena ryzyka nie zawsze może być podjęta przez gwaranta państwowego, ze względu na brak środków. Brak motywacji do minimalizacji ryzyka braku spłaty kredytu może zachęcać kredytodawców do udzielania kredytów obciążonych ryzykiem wyższym niż normalne ryzyko komercyjne i tym samym zwiększać kwotę gwarancji obciążonych wysokim ryzykiem w portfelu skarbu państwa.

⁽⁴⁾ Zob. sprawa C-482/99, o której mowa w przypisie 3.

⁽⁵⁾ Zob. komunikat Komisji w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE w odniesieniu do udziałów organów publicznych (Biuletyn Wspólnot Europejskich nr 9-1984); połączone sprawy 296/82 i 318/82 *Niderlandy i Leeuwarder Papierwarenfabriek BV przeciwko Komisji* (1985) ECR 809, ust. 17; Komunikat Komisji w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE i art. 61 porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa (Dz.U. C 350 z 10.12.1994, str. 5), pkt 25 i 26.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽⁷⁾ Definicja „dłużnych papierów wartościowych” — zob. art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/22/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, str. 50).

Ograniczenie w wysokości 80 % nie ma zastosowania do gwarancji publicznej udzielonej w celu finansowania przedsiębiorstwa, którego działalność polega wyłącznie na świadczeniu powierzonych mu należycie usług w ogólnym interesie gospodarczym⁽⁸⁾, w sytuacji, gdy gwarancji udzielił organ publiczny, który powierzył świadczenie takich usług temu podmiotowi. Ograniczenie w wysokości 80 % ma zastosowanie, jeżeli dane przedsiębiorstwo świadczy inne usługi w ogólnym interesie gospodarczym lub prowadzi inną działalność gospodarczą.

Aby zapewnić, że kredytodawca efektywnie ponosi część ryzyka, należy zwrócić odpowiednią uwagę na następujące dwa aspekty:

- jeśli wielkość kredytu lub zobowiązania finansowego maleje w miarę upływu czasu, na przykład w wyniku spłaty kredytu, kwota gwarantowana musi proporcjonalnie obniżyć się, tak aby w danym momencie gwarancja pokrywała mniej niż 80 % niespłaconego kredytu lub zobowiązania finansowego,
- straty muszą być ponoszone proporcjonalnie i w taki sam sposób przez kredytodawcę i gwaranta. Odzyskane kwoty netto (tj. przychody z wyłączeniem kosztów obsługi roszczenia) generowane w wyniku odzyskania długu z zabezpieczeń złożonych przez kredytobiorcę podobnie muszą proporcjonalnie obniżyć straty ponoszone przez kredytodawcę i gwaranta (*pari passu*). Gwarancje pierwszych strat, gdy straty są najpierw przypisywane gwarantowi, a dopiero później kredytodawcy będą uznawane za potencjalnie wiążące się z pomocą.

Jeśli państwo członkowskie pragnie udzielić gwarancji powyżej progu 80 % i twierdzi, że nie stanowi ona pomocy, to powinno starannie uzasadnić takie twierdzenie, na przykład w oparciu o strukturę całej transakcji i przedstawić je Komisji, która odpowiednio oceni gwarancję i stwierdzi, czy może ona stanowić pomoc państwa.

d) Za gwarancje płaci się cenę odpowiadającą cenie rynkowej.

Jak wskazano w pkt 2.1, ponoszone ryzyko powinno być normalnie wynagradzane odpowiednią stawką za kwotę będącą przedmiotem gwarancji lub regwarancji. Kiedy cena gwarancji jest co najmniej tak wysoka, jak właściwy poziom odniesienia stawki za gwarancję na rynkach finansowych, gwarancja nie zawiera elementu pomocy.

Jeśli na rynkach finansowych nie można znaleźć właściwego poziomu odniesienia stawki za gwarancję, należy porównać łączny koszt finansowy gwarantowanego kredytu, w tym stopę procentową kredytu i stawkę za gwarancję, z ceną rynkową podobnego kredytu bez gwarancji.

W obu przypadkach, aby określić odpowiednią cenę rynkową pod uwagę należy wziąć charakterystykę gwarancji i objętego nią kredytu; obejmuje ona: kwotę i czas realizacji transakcji, zabezpieczenie udzielone przez kredytobiorcę i inne doświadczenia wpływające na ocenę wskaźnika spłaty, prawdopodobieństwo braku spłaty przez kredytobiorcę ze względu na jego sytuację finansową, sektor działalności i perspektywy, a także inne warunki ekonomiczne. Analiza ta powinna w szczególności umożliwiać klasyfikację kredytobiorcy na podstawie ratingu ryzyka. Taką klasyfikację może przedstawić agencja ratingowa o międzynarodowej renomie lub może to być rating wewnętrzny stosowany przez bank udzielający kredytu objętego gwarancją. Komisja podkreśla powiązanie między ratingiem a wskaźnikiem braku spłaty opracowane przez międzynarodowe instytucje finansowe, których prace są również powszechnie dostępne⁽⁹⁾. Aby ocenić rynkowy charakter stawki, państwo członkowskie może dokonać porównania cen płaconych na rynku przez przedsiębiorstwa posiadające podobny rating.

W związku z tym Komisja nie zgadza się, że stawkę gwarancyjną ustala się według jednej stawki, uznanej za odpowiadającą ogólnemu standardowi branżowemu.

⁽⁸⁾ Takie usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym muszą być zgodne z zasadami wspólnotowymi określonymi w decyzji Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 67) lub Wspólnotowych ramach dotyczących pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (Dz.U. C 297 z 29.11.2005, str. 4).

⁽⁹⁾ Takie jak tabela 1 dotycząca ratingu kredytowego, którą można znaleźć w dokumencie roboczym Banku Rozliczeń Międzynarodowych nr 207, pod adresem: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>

3.3. Wycena gwarancji indywidualnych dla MŚP

W wyjątkowych przypadkach, gdy kredytobiorcą jest MŚP⁽¹⁰⁾, Komisja może, w drodze odstępstwa od pkt 3.2 lit. d), zaakceptować prostszą wycenę wykazującą, czy gwarancja kredytu stanowi pomoc; w tym przypadku, pod warunkiem spełnienia wszystkich innych warunków ustanowionych w pkt 3.2 lit. a), b) i c), gwarancja państwowa uznana zostanie za niestanowiącą pomocy państwa, w przypadku naliczenia określonej poniżej minimalnej stawki rocznej („stawki bezpiecznej”⁽¹¹⁾) pobieranej od kwoty stanowiącej faktycznie przedmiot gwarancji państwa w zależności od ratingu kredytobiorcy⁽¹²⁾:

Jakość kredytu	Standard & Poor's	Fitch	Moody's	Bezpieczna stawka roczna
Najwyższa jakość	AAA	AAA	Aaa	0,4 %
Bardzo wysoka zdolność do spłaty	AA + AA AA –	AA + AA AA –	Aa 1 Aa 2 Aa 3	0,4 %
Wysoka zdolność do spłaty	A + A A –	A + A A –	A 1 A 2 A 3	0,55 %
Odpowiednia zdolność do spłaty	BBB + BBB BBB –	BBB + BBB BBB –	Baa 1 Baa 2 Baa 3	0,8 %
Zdolność do spłaty jest wrażliwa na niekorzystne warunki	BB + BB BB –	BB + BB BB –	Ba 1 Ba 2 Ba 3	2,0 %
Zdolność do spłaty zostanie prawdopodobnie ograniczona przez niekorzystne warunki	B + B B –	B + B B –	B 1 B 2 B 3	3,8 % 6,3 %
Zdolność do spłaty jest uzależniona od utrzymania korzystnych warunków	CCC + CCC CCC – CC	CCC + CCC CCC – CC C	Caa 1 Caa 2 Caa 3	Brak możliwości określenia bezpiecznej stawki rocznej
Brak zdolności do spłaty lub stan zbliżony do braku zdolności do spłaty	SD D	DDD DD D	Ca C	Brak możliwości określenia bezpiecznej stawki rocznej

⁽¹⁰⁾ „MŚP” to małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1976/2006 (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 85).

⁽¹¹⁾ Te bezpieczne stawki ustala się zgodnie z poziomami marży określonymi dla kredytów udzielanych przedsiębiorstwom o podobnym ratingu w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, str. 6). W następstwie analizy tego zagadnienia dokonanej na zlecenie Komisji (http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/full_report.pdf — zob. str. 23 oraz str. 156–159 analizy) uwzględniono ogólną obniżkę o 20 punktów bazowych. Obniżka ta odpowiada różnicy w marży za podobne ryzyko pomiędzy pożyczką a gwarancją w celu uwzględnienia dodatkowych kosztów związanych z pożyczkami.

⁽¹²⁾ Tabela nawiązuje do klas ratingów nadawanych przez Standard & Poor's, Fitch i Moody's, które są najczęściej stosowane w sektorze bankowym, aby powiązać je z własnymi systemami ratingowymi, jak opisano w pkt 3.2 lit. d). Rating nie musi pochodzić z konkretnych agencji ratingowych — akceptowane są również krajowe systemy ratingowe lub systemy ratingowe stosowane przez banki w celu odzwierciedlenia wskaźników niewypłacalności, o ile określa się w nich prawdopodobieństwo braku spłaty w okresie jednego roku, ponieważ wskaźnik ten jest stosowany przez agencje ratingowe przy klasyfikowaniu przedsiębiorstw; inne systemy powinny umożliwiać podobną klasyfikację przy pomocy tego klucza.

Bezpieczne stawki dotyczą kwoty będącej w praktyce przedmiotem gwarancji lub regwarancji państwa na początku każdego analizowanego roku. Należy uznać je za minimum obowiązujące w odniesieniu do przedsiębiorstwa, które posiada rating kredytowy na poziomie przynajmniej podanym w tabeli ⁽¹³⁾.

W przypadku jednorazowej stawki gwarancyjnej opłacanej z góry uznaje się, że gwarancja kredytowa nie stanowi pomocy, jeśli jest przynajmniej równa wartości bieżącej przyszłych stawek gwarancyjnych wskazanych powyżej, wyliczonej z zastosowaniem stopy dyskonta równej odpowiadającej stawce referencyjnej ⁽¹⁴⁾.

Jak wskazano w tabeli powyżej z tej uproszczonej metodologii nie mogą korzystać przedsiębiorstwa posiadające rating odpowiadający CCC/Caa lub niżej.

W przypadku MŚP, które nie mają historii kredytowej lub ratingu opartego o podejście bilansowe, jak niektóre spółki specjalnego przeznaczenia lub nowoutworzone przedsiębiorstwa, bezpieczną stawkę określa się na poziomie 3,8 %, przy czym nie można ona być nigdy niższa od stawki, która miałaby zastosowanie do spółki dominującej lub spółek dominujących.

Te marże mogą podlegać okresowej korekcie w celu uwzględnienia sytuacji na rynku.

3.4. Programy gwarancji

Jeśli chodzi o programy gwarancji, Komisja uznaje, że spełnienie wszystkich wymienionych poniżej warunków wyklucza istnienie pomocy państwa:

- a) program jest niedostępny dla kredytobiorców w trudnej sytuacji finansowej (zob: szczegółowe informacje zawarte w pkt 3.2 lit. a));
- b) zakres gwarancji można odpowiednio zmierzyć w momencie ich udzielenia. Oznacza to, że gwarancje muszą być powiązane z określonymi transakcjami finansowymi, dotyczącymi ustalonej kwoty maksymalnej i ograniczonymi w czasie;
- c) gwarancje nie obejmują więcej niż 80 % każdego niespłaconego kredytu lub innego zobowiązania finansowego (zob. szczegółowe informacje i wyjątki w pkt 3.2 lit. c));
- d) warunki programu oparte są na realistycznej ocenie ryzyka, tak by stawki opłacane przez beneficjentów zapewniały, że program jest pod każdym względem samofinansujący. Samofinansujący charakter programu i odpowiednie uwzględnienie ryzyka stanowią dla Komisji wskazówkę, że stawki gwarancyjne stosowane w ramach programu odpowiadają cenom rynkowym.

Wiąże się to z koniecznością oceny ryzyka każdej nowej gwarancji z uwzględnieniem wszystkich właściwych czynników (jakość kredytobiorcy, zabezpieczenia, okres gwarancji itp.). Na podstawie tej analizy ryzyka należy ustalić klasy ryzyka ⁽¹⁵⁾, a gwarancję należy zaklasyfikować do jednej z tych klas ryzyka i naliczyć odpowiednią stawkę gwarancyjną za kwotę będącą przedmiotem gwarancji lub regwarancji;

- e) aby uzyskać odpowiednią i progresywną ocenę aspektu samofinansowania programu, odpowiedniość poziomu stawki należy poddawać przynajmniej corocznemu przeglądowi, w oparciu o efektywny wskaźnik strat programu w perspektywie czasowej uzasadnionej z ekonomicznego punktu widzenia, i odpowiednio korygować stawki, jeśli istnieje ryzyko, że program może przestać się sam finansować. Korekta taka może dotyczyć wszystkich udzielonych i przyszłych gwarancji lub tylko tych drugich;
- f) aby stosowane stawki mogły zostać uznane za odpowiadające cenom rynkowym, muszą one obejmować normalne ryzyko związane z udzieleniem gwarancji, koszty zarządzania programem, roczne wynagrodzenie za odpowiedni kapitał, nawet jeśli ten ostatni nie został w całości lub w części potwierdzony prawnie.

Jeśli chodzi o koszty zarządzania powinny one uwzględniać co najmniej koszty wstępnej oceny ryzyka, jak również koszty monitorowania ryzyka i zarządzania nim, związane z udzieleniem gwarancji i zarządzaniem nią.

⁽¹³⁾ Na przykład przedsiębiorstwo, któremu bank przypisał rating kredytowy odpowiadający BBB-/Baa3 powinno być obciążone roczną stawką gwarancyjną wynoszącą przynajmniej 0,8 % kwoty będącej w praktyce przedmiotem gwarancji państwa na początku każdego roku.

⁽¹⁴⁾ Zob. komunikat, o którym mowa w przypisie 11, stanowiący: „Stopę referencyjną należy stosować także jako stopę dyskontową do obliczania wartości bieżących. W tym celu, co do zasady, stosowana będzie stopa bazowa powiększona o stałą marżę 100 punktów bazowych” (str. 4).

⁽¹⁵⁾ Bardziej szczegółowe informacje zob. przypis nr 12.

W odniesieniu do wynagrodzenia za kapitał, Komisja zauważa, że zwykli gwaranci podlegają zasadom wymagań kapitałowych i zgodnie z tymi zasadami mają obowiązek prawnego potwierdzenia kapitału, co eliminuje ryzyko upadłości, gdy zmiany strat rocznych powiązane są z gwarancjami. Państwowe programy gwarancji zwykle nie podlegają tym zasadom i tym samym nie muszą tworzyć takich rezerw. Mówiąc inaczej, za każdym razem, gdy straty z gwarancji przekroczą przychody ze stawek gwarancyjnych, deficyt jest po prostu pokrywany przez budżet państwa. Ta gwarancja państwa dla programu stawia go w zdecydowanie mniej korzystnym położeniu niż zwykłego gwaranta. Aby uniknąć tej nierówności i wynagrodzić skarb państwa za podejmowane ryzyko, Komisja uznaje, że stawka gwarancyjna musi pokrywać wynagrodzenie za odpowiedni kapitał.

Komisja uznaje, że kapitał ten musi odpowiadać 8 %⁽¹⁶⁾ nierozliczonych gwarancji. W przypadku gwarancji udzielanych przedsiębiorstwom o ratingu odpowiadającemu AAA/AA- (Aaa/Aa3), kwota kapitału podlegającego wynagrodzeniu może zostać zmniejszona do 2 % kwoty nierozliczonych gwarancji. Natomiast w przypadku gwarancji udzielanych przedsiębiorstwom o ratingu odpowiadającym A+/A- (A1/A3) kwota kapitału podlegającego wynagrodzeniu może zostać zmniejszona do 4 % kwoty nierozliczonych gwarancji.

Normalne wynagrodzenie za ten kapitał składa się z stawki za ryzyko, ewentualnie zwiększonej o stopę procentową wolną od ryzyka.

Stawka za ryzyko musi być w każdym przypadku zapłacona skarbowi państwa od odpowiedniej kwoty kapitału. Na podstawie swojej dotychczasowej praktyki Komisja uznaje, że normalna stawka za ryzyko dla kapitału wynosi przynajmniej 400 punktów bazowych oraz że taka stawka za ryzyko powinna zostać uwzględniona w stawce gwarancyjnej stosowanej wobec beneficjentów⁽¹⁷⁾.

Jeśli, jak w większości państwowych programów gwarancji, program nie wiąże się z przekazaniem kapitału i tym samym skarb państwa nie zapewnia gotówki, nie ma konieczności uwzględniania wolnej od ryzyka stopy procentowej. W przeciwnym przypadku, jeśli skarb państwa efektywnie zapewnia kapitał bazowy, skarb państwa musi pokryć koszty kredytu, a system korzysta z tej gotówki potencjalnie inwestując ją. Z tego względu skarb państwa musi otrzymać stopę procentową wolną od ryzyka od zapewnionej kwoty. Ponadto tego kosztu nie należy uwzględniać w dochodach finansowych programu i zasadniczo nie musi on mieć wpływu na stawki gwarancyjne⁽¹⁸⁾. Komisja uznaje, że jako właściwy odpowiednik stopy wolnej od ryzyka traktowanej jako normalny zwrot kapitału można zastosować rentowność 10-letnich obligacji skarbowych;

- g) aby zapewnić przejrzystość, program musi określać warunki, na jakich udzielane będą przyszłe gwarancje, takie jak rating uprawnionego przedsiębiorstwa i odpowiednio, sektor i wielkość, maksymalna kwota i okres obowiązywania gwarancji.

3.5. Wycena programów gwarancji dla MŚP

Ze względu na specyficzną sytuację MŚP i w celu ułatwienia im dostępu do finansowania, zwłaszcza poprzez programy gwarancji, w przypadku tych przedsiębiorstw istnieją dwie możliwości:

- zastosowanie bezpiecznych stawek, jak określono w przypadku indywidualnych gwarancji dla MŚP,
- wycena programów gwarancji jako takich poprzez dopuszczenie zastosowania pojedynczych stawek i rezygnację z wymogu przedstawiania indywidualnych ratingów MŚP, którym udzielana jest gwarancja.

⁽¹⁶⁾ Co odpowiada wymogom kapitałowym określonym w art. 75 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1) czytany w związku z załącznikiem VI (ustęp 41 i dalsze) do niej.

⁽¹⁷⁾ Dla gwarancji wynoszącej 100 udzielanej przedsiębiorstwu o ratingu BBB, rezerwy stanowiące tę kwotę wyniosą 8. Zastosowanie 400 punktów bazowych (lub 4 %) do tej kwoty da roczny koszt kapitału $8\% \times 4\% = 0,32\%$ kwoty będącej przedmiotem gwarancji, co odpowiednio wpłynie na cenę gwarancji. Jeśli roczny wskaźnik braku spłaty przewidziany w programie dla tego przedsiębiorstwa wynosi np. 0,35 % a roczne koszty zarządzania szacowane są na 0,1 %, cena gwarancji niestanowiącej pomocy wynosić będzie 0,77 % rocznie.

⁽¹⁸⁾ W tym przypadku, pod warunkiem ustalenia, że stopa wolna od ryzyka wynosi 5 %, roczny koszt rezerw dla tej samej gwarancji równej 100 i rezerw równych 8 wyniesie $8\% \times (4\% + 5\%) = 0,72\%$ kwoty będącej przedmiotem gwarancji. Przy takich samych założeniach (wskaźnik braku spłaty w wysokości 0,35 % i koszty zarządzania w wysokości 0,1 %), cena gwarancji wynosiłaby 0,77 % rocznie, a dodatkowa opłata w wysokości 0,4 % powinna być odprowadzana z programu na rzecz skarbu państwa.

Zasady wykorzystania obu tych metod są następujące:

Zastosowanie bezpiecznych stawek w programach gwarancji dla MŚP

Zgodnie z tym, co proponuje się w celu uproszczenia w odniesieniu do gwarancji indywidualnych, programy gwarancji dla MŚP mogą być również uznane z zasady za samofinansujące i nie będą stanowić pomocy państwa w przypadku zastosowania minimalnych bezpiecznych stawek, określonych w pkt 3.3, opartych na ratingu przedsiębiorstw⁽¹⁹⁾. Inne warunki określone w pkt 3.4 lit. a)–c), a także w pkt 3.4 lit. g) wciąż muszą być wypełnione, a warunki określone w pkt 3.4 lit. d)–f) uznaje się za wypełnione przez zastosowanie minimalnych rocznych stawek określonych w pkt 3.3.

Zastosowanie pojedynczych stawek w programach gwarancji dla MŚP

Komisja rozumie, że prowadzenie indywidualnej oceny ryzyka dla każdego kredytobiorcy to proces kosztowny, który może nie być odpowiedni, jeśli program obejmuje dużą liczbę kredytów, dla których stanowi on narzędzie łączenia ryzyka.

W związku z tym, jeśli program dotyczy tylko gwarancji dla MŚP, a kwota będąca przedmiotem gwarancji nie przekracza progu 2,5 mln EUR na przedsiębiorstwo w tym programie, Komisja może — w drodze odstępstwa od pkt 3.4 lit. d) — przyjąć jedną roczną stawkę gwarancyjną dla wszystkich kredytobiorców. Aby gwarancje udzielone w ramach takiego programu były uznane za niestanowiące pomocy państwa, program musi sam się finansować, a poza tym należy dotrzymać wszystkich innych warunków określonych w pkt 3.4 lit. a)–c), a także w pkt 3.4 lit. e)–g).

3.6. Brak automatyczności w określaniu pomocy państwa

Niespełnienie jednego z warunków określonych w pkt 3.2–3.5 nie oznacza automatycznego uznania gwarancji lub programu gwarancji za pomoc państwa. W przypadku wątpliwości, czy planowana gwarancja lub program nie stanowi pomocy państwa, należy zgłosić je Komisji.

4. GWARANCJE Z ELEMENTEM POMOCY

4.1. Kwestie ogólne

Jeśli gwarancja indywidualna lub program gwarancji jest niezgodny z zasadą inwestora w gospodarce rynkowej, uznaje się, że stanowi on program pomocy państwa. W związku z tym element pomocy wymaga kwantyfikacji, aby sprawdzić, czy pomoc można uznać za zgodną ze specjalnym zwolnieniem pomocy państwa. W zasadzie uznaje się, że element pomocy to różnica pomiędzy właściwą ceną rynkową gwarancji udzielonej indywidualnie lub w ramach programu a faktyczną ceną zapłaconą za ten środek.

Uzyskane roczne równowartości dotacji gotówkowych należy zdyskontować do wartości bieżącej z zastosowaniem stawki referencyjnej i dodać, aby uzyskać łączną równowartość dotacji.

Przy wyliczaniu elementu pomocowego w gwarancji, Komisja zwróci szczególną uwagę na następujące elementy:

- a) w przypadku gwarancji indywidualnych — czy kredytobiorca ma problemy finansowe. W przypadku programów gwarancji — czy kryteria kwalifikowalności przewidziane w programie wykluczają takie przedsiębiorstwa (zob: szczegółowe informacje zawarte w pkt. 3.2 lit. a)).

Komisja stwierdza, że w przypadku spółek mających trudności, gwarant działający w warunkach rynkowych, jeśli istnieje, w momencie naliczania gwarancji naliczyłoby wysoką stawkę, uwzględniając spodziewany współczynnik braku spłaty, jakiego oczekuje; jeśli prawdopodobieństwo, że kredytobiorca nie będzie w stanie spłacić kredytu staje się szczególnie wysokie, taka stawka rynkowa może nie istnieć, a w wyjątkowych okolicznościach, element pomocowy gwarancji może okazać się tak wysoki, jak kwota skutecznie zabezpieczona tą gwarancją;

⁽¹⁹⁾ Obejmuje to również zasadę, że w przypadku MŚP, które nie mają historii kredytowej lub ratingu opartego o podejście bilansowe bezpieczną stawkę określa się na poziomie 3,8 %, przy czym nie można ona być nigdy niższa od stawki, która miałaby zastosowanie do spółek dominujących.

- b) czy można odpowiednio zmierzyć zakres każdej gwarancji w momencie jej udzielenia.

Oznacza to, że gwarancja musi być powiązana z określoną transakcją finansową, dotyczącą ustalonej kwoty maksymalnej i ograniczoną w czasie. W związku z tym Komisja uznaje w zasadzie, że gwarancje nieograniczone są niezgodne z art. 87 Traktatu;

- c) czy gwarancja obejmuje ponad 80 % każdego niespłaconego kredytu lub innego zobowiązania finansowego (zob. szczegółowe informacje i wyjątki w pkt. 3.2 lit. c)).

Aby doprowadzić do tego, by kredytodawca był faktycznie zmotywowany do oceny, zabezpieczenia i zminimalizowania ryzyka wynikającego z operacji kredytowej, w szczególności do odpowiedniej oceny wiarygodności kredytowej kredytobiorcy, Komisja uważa, że przynajmniej 20 % takiej kwoty nie powinno być objęte gwarancją skarbu państwa i że za tę część kwoty powinien odpowiadać kredytodawca ⁽²⁰⁾, tak by, aby odpowiednio zabezpieczył kredyty i zminimalizował ryzyko związane z transakcją. W związku z tym Komisja będzie ogólnie dokładniej weryfikować wszelkie gwarancje lub programy gwarancji obejmujące całość (lub prawie całość) transakcji finansowej, chyba że państwo członkowskie prawidłowo uzasadni taką sytuację, na przykład specjalnym charakterem transakcji;

- d) czy przy określaniu stawki rynkowej gwarancji, na podstawie której można wyliczyć element pomocy przez porównanie go z faktycznie zapłaconą stawką, uwzględniono specyfikę gwarancji i kredytu (lub innego zobowiązania finansowego), (zob. szczegółowe informacje w pkt 3.2 lit. d)).

4.2. Element pomocy w gwarancjach indywidualnych

Dla gwarancji indywidualnej równowartość dotacji gotówkowej dla gwarancji wylicza się jako różnicę pomiędzy ceną rynkową gwarancji a faktyczną ceną zapłaconą.

W razie braku na rynku gwarancji na dany typ transakcji, brak jest także ceny rynkowej gwarancji. W takim przypadku element pomocy należy wyliczyć w taki sam sposób, jak równowartość dotacji dla kredytu preferencyjnego (*soft loan*), mianowicie jako różnicę pomiędzy określoną rynkową stopą procentową, którą musiałoby zapłacić przedsiębiorstwo bez gwarancji a stopą procentową uzyskaną dzięki gwarancji państwa, po uwzględnieniu wszelkich zapłaconych stawek. Jeśli rynkowej stopy procentowej nie ma, a państwo członkowskie pragnie zastosować stopę referencyjną jako zamiennik, Komisja podkreśla, że warunki określone w komunikacie o stawkach referencyjnych ⁽²¹⁾ obowiązują w odniesieniu do wyliczenia intensywności pomocy dla indywidualnej gwarancji. Oznacza to, że należy zwrócić odpowiednią uwagę na zwiększenia, które mają być dodane do stopy bazowej, aby uwzględnić właściwy profil ryzyka związany z działalnością przedsiębiorstwa uzyskującego gwarancję będącą przedmiotem gwarancji i dostarczonych zabezpieczeń.

4.3. Element pomocy w gwarancjach indywidualnych dla MŚP

W przypadku MŚP można również zastosować uproszczony system oceny, określony w pkt 3.3. W tym przypadku, jeśli stawka za daną gwarancję nie odpowiada wartości określonej jako minimum dla danej klasy ratingu, różnica pomiędzy tym poziomem minimalnym a stawką naliczaną zostanie również uznana za pomoc. Jeśli gwarancja obowiązuje dłużej niż rok, roczne różnice należy zdyskontować z zastosowaniem właściwej stopy referencyjnej ⁽²²⁾.

Komisja może zaakceptować nieprzestrzeganie tych zasad tylko w przypadkach jasno potwierdzonych i odpowiednio uzasadnionych przez dane państwo członkowskie; w takich przypadkach w dalszym ciągu należy stosować podejście oparte na ryzyku.

4.4. Element pomocy w programach gwarancji

W przypadku programów gwarancji, równowartość dotacji gotówkowej dla każdej gwarancji w ramach programu jest różnicą efektywnie naliczonej stawki (jeśli istnieje) i stawki, która powinna być naliczona w równoważnym programie niepomocowym, ustanowionym na warunkach określonych w pkt 3.4. W związku z tym powyższe stawki teoretyczne, na podstawie których wylicza się element pomocy, muszą

⁽²⁰⁾ Zakłada się, że przedsiębiorstwo zapewnia analogiczny poziom bezpieczeństwa skarbowi państwa i instytucji kredytowej.

⁽²¹⁾ Zob. komunikat, o którym mowa w przypisie 11.

⁽²²⁾ Bardziej szczegółowe informacje zob. przypis nr 14.

pokryć normalne ryzyko związane z gwarancją, jak również koszty administracji i kapitału⁽²³⁾. Ten sposób wyliczenia równowartości dotacji ma na celu zapewnienie, że również w średnim i długim terminie łączna pomoc zapewniona w ramach programu odpowiada środkiem pieniężnym dostarczonym przez władze państwowe na pokrycie deficytu programu.

Ponieważ w większości państwowych programów gwarancji, specyficzne cechy poszczególnych przypadków mogą być nieznane, w momencie, gdy trzeba ocenić program, element pomocy należy oszacować przez odniesienie do postanowień programu.

Elementy pomocowe w programach gwarancji można również wyliczyć przez zastosowanie metod już zaakceptowanych przez Komisję po ich wskazaniu zgodnie z rozporządzeniem przyjętym przez Komisję w obszarze pomocy państwa, takim jak rozporządzenie Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej⁽²⁴⁾ lub rozporządzenie Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001⁽²⁵⁾ pod warunkiem, że zatwierdzona metodologia wyraźnie uwzględnia dany typ gwarancji i transakcji bazowych.

Komisja może zaakceptować nieprzestrzeganie tych zasad tylko w przypadkach jasno potwierdzonych i odpowiednio uzasadnionych przez dane państwo członkowskie; w takich przypadkach w dalszym ciągu należy stosować podejście oparte na ryzyku.

4.5. Element pomocy w programach gwarancji dla MŚP

Dwa uproszczone instrumenty, o których mowa w pkt 3.5, dotyczące programów gwarancji dla MŚP, mogą być również wykorzystywane do celów obliczania elementu pomocy. Zasady wykorzystania obu tych metod są następujące:

Zastosowanie bezpiecznych stawek w programach gwarancji dla MŚP

W przypadku MŚP można również zastosować uproszczony system oceny, określony w pkt 3.5. W tym przypadku, jeśli stawka za daną gwarancję nie odpowiada wartości określonej jako minimum dla danej klasy ratingu⁽²⁶⁾; różnicę pomiędzy tym poziomem minimalnym a stawką naliczaną zostanie również uznana za pomoc⁽²⁷⁾. Jeśli gwarancja obowiązuje przez dłuższą niż rok, roczne różnice należy zdyskontować z zastosowaniem właściwej stopy referencyjnej opartej na tym samym ratingu⁽²⁸⁾.

Zastosowanie pojedynczych stawek w programach gwarancji dla MŚP

Biorąc pod uwagę bardziej ograniczone zakłócenia konkurencji, jakie mogą wyniknąć z pomocy państwa zapewnionej w ramach programu gwarancji dla MŚP, Komisja stwierdza, że jeśli program pomocy dotyczy tylko gwarancji dla MŚP i jeżeli kwota będąca przedmiotem gwarancji nie przekracza progu 2,5 mln EUR na jedno przedsiębiorstwo w tym programie, Komisja może zaakceptować, w drodze odstępstwa od pkt 4.4 powyżej, wycenę intensywności pomocowej programu jako takiego bez konieczności przeprowadzania wyceny dla każdej klasy gwarancji lub ryzyka w ramach programu⁽²⁹⁾.

⁽²³⁾ To wyliczenie można podsumować dla każdej klasy ryzyka jako różnicę pomiędzy: a) nierozliczoną kwotą gwarancji pomnożoną przez wskaźnik ryzyka klasy ryzyka (przez „ryzyko” rozumie się prawdopodobieństwo niewykonania po włączeniu kosztów administracyjnych i kapitału), co stanowi stawkę rynkową; oraz b) stawką zapłaconą, tj. (suma gwarantowana × ryzyko) – stawka zapłacona.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 302 z 1.11.2006, str. 29.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3.

⁽²⁶⁾ Dla MŚP, które nie mają historii kredytowej lub ratingu opartego na podejściu bilansowym, możliwe jest określenie bezpiecznej stawki na poziomie 3,8 %, przy czym nie można ona być nigdy niższa od stawki, która miałaby zastosowanie do spółki dominującej lub spółek dominujących.

⁽²⁷⁾ To wyliczenie można podsumować dla każdej klasy ryzyka jako nierozliczoną kwotę gwarancji pomnożoną przez różnicę pomiędzy: a) wskaźnikiem procentowym bezpiecznej stawki dla tej klasy ryzyka, a b) wskaźnikiem procentowym stawki zapłaconej, tj. kwota gwarantowana × (bezpieczna stawka – stawka zapłacona).

⁽²⁸⁾ Bardziej szczegółowe informacje zob. przypis nr 11.

⁽²⁹⁾ To wyliczenie można podsumować, bez względu na klasę ryzyka, jako różnicę pomiędzy: a) nierozliczoną kwotą gwarantowaną pomnożoną przez wskaźnik ryzyka programu (przez „ryzyko” rozumie się prawdopodobieństwo niewykonania po włączeniu kosztów administracyjnych i kapitału); a b) stawką zapłaconą, tj. (suma gwarantowana × ryzyko) – stawka zapłacona.

5. ZGODNOŚĆ POMOCY PAŃSTWA W FORMIE GWARANCJI Z ZASADAMI WSPÓLNEGO RYNKU

5.1. Kwestie ogólne

Gwarancje państwowe podlegające art. 87 ust. 1 muszą być sprawdzone przez Komisję w celu stwierdzenia, czy są one zgodne z zasadami wspólnego rynku. Przed dokonaniem takiej oceny zgodności, należy zidentyfikować beneficjenta pomocy.

5.2. Ocena

To, czy taka pomoc jest zgodna z zasadami wspólnego rynku zostanie sprawdzone przez Komisję zgodnie z takimi samymi zasadami, jakie dotyczą środków pomocy przyjmujących inne formy. Konkretnie kryteria oceny zgodności zostały wyjaśnione i wyszczególnione przez Komisję w ramach i wytycznych dotyczących pomocy poziomej, pionowej i sektorowej⁽³⁰⁾. Weryfikacja uwzględni w szczególności intensywność pomocy, charakterystykę beneficjentów i realizowane cele.

5.3. Warunki

Komisja zaakceptuje gwarancje, wyłącznie, gdy ich wykorzystanie jest umownie uzależnione od pewnych szczególnych warunków, które mogą obejmować nawet obowiązkowe ogłoszenie upadłości przez przedsiębiorstwo-beneficjenta lub dowolną zbliżoną procedurę. Warunki te będą musiały być uzgodnione pomiędzy stronami w momencie udzielenia gwarancji. Jeśli państwo członkowskie chciałoby udzielić gwarancji na warunkach innych niż początkowo uzgodnione na etapie udzielania gwarancji, Komisja uzna takie udzielenie gwarancji za udzielenie nowej pomocy, która podlega obowiązkowi zgłoszenia na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu.

6. SPRAWOZDANIA PRZEKAZYWANE KOMISJI PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Zgodnie z ogólnymi wymogami dotyczącymi monitorowania⁽³¹⁾, aby dodatkowo monitorować nowe zdarzenia na rynkach finansowych i ponieważ wartość gwarancji państwowych jest trudna do oszacowania i ulega zmianie w miarę upływu czasu, szczególne znaczenie ma stały przegląd, zgodnie z art. 88 ust. 1 Traktatu, programów gwarancji zatwierdzonych przez Komisję. W związku z tym państwa członkowskie będą składać sprawozdania Komisji.

W odniesieniu do programów gwarancji, które stanowią pomoc, sprawozdania te należy przedstawiać przynajmniej na koniec okresu obowiązywania programu gwarancji i przy zawiadomieniu o zmianach w programie. Komisja może jednak uznać za właściwe częstsze składanie sprawozdań, w zależności od przypadku.

W przypadku programów gwarancji uznanych decyzją Komisji za niestanowiące pomocy, w szczególności w razie braku przekonujących danych historycznych dotyczących danego programu, podejmując swoją decyzję Komisja może zwrócić się o złożenie takich sprawozdań, bardziej szczegółowo określając wtedy w poszczególnych przypadkach zasady dotyczące składania sprawozdań oraz ich treści.

Sprawozdania powinny obejmować przynajmniej następujące informacje:

- a) liczbę i kwotę wystawionych gwarancji;
- b) liczbę i kwotę gwarancji nierozliczonych na koniec okresu;
- c) liczbę i wartość gwarancji zerwanych (indywidualnie) w skali roku;
- d) dochód roczny:
 - 1) dochód z naliczanej stawki;
 - 2) dochód ze spłat;
 - 3) inne dochody (np. odsetki otrzymane od depozytów lub inwestycji itp.);

⁽³⁰⁾ Zob. prawo konkurencji dotyczące pomocy państwa we Wspólnocie Europejskiej: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/legislation/legislation.html
Prawodawstwo wspólnotowe w zakresie pomocy państwa dla sektora rolnictwa jest dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/agriculture/stateaid/leg/index_en.htm
natomiast dla sektora transportu pod adresem: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/transport_en.htm

⁽³¹⁾ Takie jak określone w szczególności w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. wdrażającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady zastosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 271/2008 (Dz.U. L 82 z 25.3.2008, str. 1).

- e) roczne koszty:
 - 1) koszty administracyjne;
 - 2) zabezpieczenia wypłacane przy uruchomieniu gwarancji;
- f) roczną nadwyżkę/niedobór (różnicę pomiędzy dochodem a kosztami);
- g) skumulowaną nadwyżkę/niedobór od początku programu ⁽³²⁾.

W odniesieniu do gwarancji indywidualnych, należy podobnie przedstawić informacje, głównie o których mowa w lit. d)–g).

We wszystkich przypadkach, Komisja zwraca uwagę państw członkowskich na to, że prawidłowa sprawozdawczość w przyszłej dacie wstępnie zakłada prawidłowe zbieranie niezbędnych danych od początku korzystania z programu, a także ich łączenie za poszczególne lata.

Uwagę państw członkowskich zwraca się również na to, że dla gwarancji niestanowiących pomocy, udzielanych indywidualnie lub w ramach programu, mimo braku obowiązku zawiadomienia, Komisja może sprawdzić, czy dana gwarancja/system nie zawiera elementów pomocy, na przykład po wniesieniu skargi. W takim przypadku Komisja poprosi o informacje podobne do określonych powyżej dla sprawozdań składanych przez państwa członkowskie.

Jeśli sprawozdania mają być już składane zgodnie ze specjalnymi wymogami sprawozdawczymi wynikającymi z rozporządzeń, wytycznych lub ram dotyczących zwolnień obowiązujących w odniesieniu do pomocy państwa, takie sprawozdania specjalne zastąpią sprawozdania, które mają być przedstawione na mocy niniejszego zobowiązania do sprawozdań na temat gwarancji, pod warunkiem uwzględnienia wskazanych powyżej informacji.

7. ŚRODKI WYKONAWCZE

Komisja wzywa państwa członkowskie do skorygowania swoich obecnych środków gwarancyjnych zgodnie z postanowieniami niniejszego obwieszczenia do dnia 1 stycznia 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy to nowych gwarancji.

⁽³²⁾ Jeśli program działa od ponad 10 lat, należy przedstawić tylko roczne kwoty niedoborów/nadwyżek za ostatnie 10 lat.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5044 — Bridgepoint/Pret a Manger)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 155/03)

W dniu 2 kwietnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regulami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5044. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

19 czerwca 2008 r.

(2008/C 155/04)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,5481	TRY	Lir turecki	1,9015
JPY	Jen	166,94	AUD	Dolar australijski	1,6344
DKK	Korona duńska	7,4591	CAD	Dolar kanadyjski	1,5712
GBP	Funt szterling	0,78630	HKD	Dolar hong kong	12,0893
SEK	Korona szwedzka	9,4030	NZD	Dolar nowozelandzki	2,0432
CHF	Frank szwajcarski	1,6196	SGD	Dolar singapurski	2,1211
ISK	Korona islandzka	126,95	KRW	Won	1 592,61
NOK	Korona norweska	8,0365	ZAR	Rand	12,3936
BGN	Lew	1,9558	CNY	Juan renminbi	10,6472
CZK	Korona czeska	24,110	HRK	Kuna chorwacka	7,2482
EEK	Korona estońska	15,6466	IDR	Rupia indonezyjska	14 377,20
HUF	Forint węgierski	240,45	MYR	Ringgit malezyjski	5,0468
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	68,898
LVL	Łat łotewski	0,7040	RUB	Rubel rosyjski	36,6520
PLN	Złoty polski	3,3677	THB	Bat tajlandzki	51,738
RON	Lej rumuński	3,6671	BRL	Real	2,4880
SKK	Korona słowacka	30,355	MXN	Peso meksykańskie	15,9748

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2008/C 155/05)

Numer XA: XA 273/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Rače-Fram

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Dodeljevanje državnih pomoči za programe razvoja kmetijstva in podeželja v občini Rače-Fram

Podstawa prawna:

Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči, pomoči de minimis in izvajanju drugih ukrepov razvoja kmetijstva in podeželja v občini Rače-Fram

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

2007 r.: 72 500 EUR

2008 r.: 72 500 EUR

2009 r.: 72 500 EUR

2010 r.: 72 500 EUR

2011 r.: 72 500 EUR

2012 r.: 72 500 EUR

2013 r.: 72 500 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

1. *Inwestycje w gospodarstwach rolnych zajmujących się produkcją podstawową:*

- do 50 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 40 % kwalifikowalnych kosztów na pozostałych obszarach,
- do 50 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na pozostałych obszarach, jeżeli inwestycji dokonuje młody rolnik przed upływem pięciu lat od rozpoczęcia działalności gospodarstwa rolnego, jest ona objęta planem operacyjnym i spełnia kryteria art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Celem pomocy są inwestycje w modernizację obiektów gospodarskich, zakup sprzętu do produkcji rolnej, inwestycje w stałe uprawy oraz poprawę jakości gruntów i pastwisk.

2. *Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków:*

- do 60 % (lub 75 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania) kwalifikowalnych kosztów inwestycji służących zachowaniu historycznych obiektów produkcyjnych, pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych gospodarstwa,
- do 100 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w ochronę historycznych obiektów nieprodukcyjnych znajdujących się w gospodarstwach rolnych (zabytki archeologiczne i historyczne),
- dodatkowa pomoc o stawce w wysokości do 100 % może zostać przyznana w celu pokrycia dodatkowych kosztów poniesionych w wyniku zastosowania materiałów tradycyjnych niezbędnych do zachowania obiektów dziedzictwa kulturalnego.

3. *Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych:*

- kwota współfinansowania przez gminę jest równa różnicy między kwotą współfinansowania składek ubezpieczeniowych z budżetu państwa a kwotą odpowiadającą 50 % kwalifikowalnych kosztów składek na ubezpieczenie upraw i plonów oraz składek na ubezpieczenie zwierząt od choroby.

4. *Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów:*

- do 70 % kwalifikowalnych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych.

5. *Pomoc na wsparcie produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:*

- pomoc w wysokości do 70 % kosztów przyznaje się w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

6. *Zapewnienie wsparcia technicznego:*

- do 70 % kwalifikowalnych kosztów kształcenia i szkolenia rolników, kosztów usług doradczych, organizacji forów, konkursów, wystaw i targów oraz kosztów rozpowszechniania wyników naukowych i publikacji, takich jak katalogi i strony internetowe. Pomoc należy przyznać w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów

Data realizacji:

Październik 2007 r. (pomoc nie zostanie przyznana przed opublikowaniem streszczenia na stronie internetowej Komisji Europejskiej)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31.12.2013

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Odesłania do artykułów rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne:

Rozdział II „Zasad przyznawania pomocy państwa i pomocy *de minimis* oraz stosowania innych środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w gminie Rače-Fram” przewiduje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

- artykuł 4: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,
- artykuł 5: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,
- artykuł 12: Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych,
- artykuł 13: Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów,
- artykuł 14: Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości,
- artykuł 15: Zapewnienie wsparcia technicznego

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Rače-Fram
Grajski trg 14
SLO-2327 Rače

Adres internetowy:

<http://www.race-fram.si/dokument.aspx?id=2829>

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów obejmuje następujące niekorzystne warunki pogodowe, które mogą zostać zaklasyfikowane jako kataklizmy: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powódzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i kontrola pomocy)

Numer XA: XA 276/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Kostanjevica na Krki

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Finančna sredstva za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Kostanjevica na Krki

Podstawa prawna:

Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v občini Kostanjevica na Krki za programsko obdobje 2007–2013

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

2007 r.: 11 000 EUR

2008 r.: 20 000 EUR

2009 r.: 30 000 EUR

2010 r.: 30 000 EUR

2011 r.: 30 000 EUR

2012 r.: 30 000 EUR

2013 r.: 30 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

1. *Inwestycje w gospodarstwach rolnych:*

- 50 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,
- 40 % kwalifikowalnych kosztów na pozostałych obszarach,
- jeśli część pomocy na inwestycje w gospodarstwach przypada na młodego rolnika (do 40 roku życia), a pomoc jest przyznawana przed upływem pięciu lat od rozpoczęcia działalności jego gospodarstwa, wysokość finansowania zwiększana jest o 10 %, pod warunkiem, że jest to pierwsze gospodarstwo zakupione przez rolnika, oraz że rolnik stale w nim zamieszkuje, zobowiązał się do prowadzenia działalności zgodnie z planem zarządzania gospodarstwem oraz pozostanie szefem i właścicielem gospodarstwa przez co najmniej pięć lat od dnia otrzymania pomocy,
- pomoc przeznaczona jest na inwestycje w modernizację gospodarstw, zakup sprzętu do produkcji rolnej, inwestycje w stałe uprawy oraz poprawę jakości gruntów rolnych i pastwisk.

2. *Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków:*

- w przypadku obiektów nieprodukcyjnych — do 100 % faktycznych kosztów,
- w przypadku środków produkcji należących do gospodarstwa (budynki gospodarskie: spichlerze, suszarnie, ule, młyny, tartaki) — do 60 % faktycznych kosztów (do 75 % faktycznych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania), o ile inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych gospodarstwa,

— możliwe jest przyznanie dodatkowej pomocy w wysokości 100 % na pokrycie dodatkowych kosztów wynikających z zastosowania tradycyjnych materiałów niezbędnych do zachowania historycznego charakteru budynków.

3. Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych:

— kwota współfinansowania przez gminę jest równa różnicy między kwotą współfinansowania składek ubezpieczeniowych z budżetu państwa a kwotą odpowiadającą 50 % kwalifikowalnych kosztów składek na ubezpieczenie upraw i plonów oraz składek na ubezpieczenie zwierząt od chorób.

4. Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów:

— do 100 % kwalifikowalnych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych.

5. Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:

— pomoc w wysokości do 100 % kosztów przyznaje się w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

6. Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:

— pomoc przyznaje się w wysokości do 100 % kosztów szkolenia i doradztwa, organizacji forów, targów i wystaw, upowszechniania wiedzy naukowej i publikacji. Pomoc jest przyznawana w postaci dotowanych usług i nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów

Data realizacji:

Październik 2007 r. (pomoc nie zostanie przyznana przed opublikowaniem streszczenia na stronie internetowej Komisji Europejskiej)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej:

Do 31.12.2013

Cel pomocy: Wsparcie gospodarstw rolnych i mikroprzedsiębiorstw

Odesłania do artykułów rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne:

Rozdział II projektu „Zasad stosowania środków na rzecz ochrony i wsparcia rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich w gminie Kostanjevica na Krki w latach 2007–2013” przewiduje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

— artykuł 4: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,

— artykuł 5: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,

— artykuł 12: Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych,

— artykuł 13: Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów,

— artykuł 14: Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości,

— artykuł 15: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Kostanjevica na Krki
Ljubljanska cesta 7
SLO-8311 Kostanjevica na Krki

Adres internetowy:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200787&dhdid=91625>

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów obejmuje następujące niekorzystne warunki pogodowe, które mogą zostać zaklasyfikowane jako kataklizmy: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powódzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i monitorowanie pomocy)

Podpis osoby odpowiedzialnej

Župan
Mojmir PUSTOSLEMŠEK

Numer XA: XA 277/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Videm

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Dodeljevanje državnih pomoči za programe razvoja podeželja v občini Videm

Podstawa prawna:

Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v občini Videm

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

2007 r.: 12 074 EUR

2008 r.: 12 500 EUR

2009 r.: 13 000 EUR

2010 r.: 13 500 EUR

2011 r.: 14 000 EUR

2012 r.: 14 500 EUR

2013 r.: 15 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:**1. Inwestycje w gospodarstwach rolnych zajmujących się produkcją podstawową:**

- do 50 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,
- do 40 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na pozostałych obszarach,
- do 50 % kwalifikowalnych kosztów na pozostałych obszarach, jeżeli inwestycja dotyczy młodych rolników i jest dokonywana przed upływem 5 lat od założenia gospodarstwa.

Celem pomocy są inwestycje w modernizację obiektów gospodarskich, zakup sprzętu do produkcji rolnej, inwestycje w stałe uprawy oraz poprawę jakości gruntów i pastwisk.

2. Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków:

- w przypadku środków produkcji należących do gospodarstwa — do 60 % faktycznych kosztów (do 75 % faktycznych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania), o ile inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych gospodarstwa,
- do 100 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w ochronę historycznych obiektów nieprodukcyjnych znajdujących się w gospodarstwach rolnych (zabytki archeologiczne i historyczne),
- do 100 % dodatkowej pomocy na pokrycie dodatkowych kosztów poniesionych w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów niezbędnych do zachowania historycznego charakteru budynków.

3. Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych:

- wsparcie udzielane przez gminę wyrównuje różnicę między kwotą współfinansowania składek ubezpieczeniowych z budżetu państwa a wysokością 50 % kosztów kwalifikowalnych składek ubezpieczeniowych z tytułu ubezpieczenia zbiorów i plonów oraz ubezpieczenia zwierząt hodowlanych na wypadek choroby.

4. Pomoc przyznawana na scalanie gruntów:

- do 100 % kwalifikowalnych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych, w tym kosztów pomiarów.

5. Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:

- pomoc w wysokości do 100 % kosztów przyznaje się w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

6. Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:

- pomoc w wysokości do 100 % kosztów kształcenia i szkolenia rolników, kosztów zastępstwa rolników na czas

choroby lub urlopu, kosztów usług doradczych świadczonych przez strony trzecie, oraz kosztów organizacji forów, konkursów, wystaw i targów, a także kosztów publikacji takich jak katalogi i strony internetowe. Pomoc należy przyznać w formie rzeczowej za pośrednictwem usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów

Data realizacji:

Październik 2007 r. (pomoc nie zostanie przyznana przed opublikowaniem streszczenia na stronie internetowej Komisji Europejskiej)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej:

Do 31.12.2013

Cel pomocy: Wsparcie MŚP**Odesłania do artykułów rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne:**

Rozdział II projektu „Zasad przyznawania pomocy państwa i stosowania innych środków na rzecz programów rozwoju obszarów wiejskich w gminie Videm” przewiduje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

- artykuł 4: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,
- artykuł 5: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,
- artykuł 12: Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych,
- artykuł 13: Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów,
- artykuł 14: Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości,
- artykuł 15: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo**Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:**

Občina Videm
Videm pri Ptujju 54
SLO-2284 Videm pri Ptujju

Adres internetowy:

<http://ls.lex-localis.info/UradnoGlasiloObcin/VsebinaDokumenta.aspx?SectionID=fddd663f-924f-4244-9a05-d3389bdf4bbc>

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów obejmuje następujące niekorzystne warunki pogodowe, które mogą zostać zaklasyfikowane jako kataklizmy: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powodzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i kontrola pomocy)

Podpis osoby odpowiedzialnej

Direktorica občinske uprave
občine Videm
Mag. Darinka RATAJC

Numer XA: XA 278/07

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Jesenice

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Programi razvoja podeželja v občini Jesenice 2007–2013

Podstawa prawna:

Pravilnik o dodelitvi pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v občini Jesenice (II. poglavje Pravidnika)

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Planowane roczne wydatki wynoszą:

2007 r.: 39 642 EUR

2008 r.: 40 476 EUR

2009 r.: 41 312 EUR

2010 r.: 42 147 EUR

2011 r.: 42 981 EUR

2012 r.: 43 884 EUR

2013 r.: 44 805 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

1. *Inwestycje w gospodarstwach rolnych zajmujących się produkcją podstawową:*

- do 50 % kwalifikowalnych kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 40 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na pozostałych obszarach.

Pomoc przeznaczona jest na inwestycje w modernizację gospodarstw, zakup sprzętu do produkcji rolnej, inwestycje

w stałe uprawy oraz poprawę jakości gruntów rolnych i pastwisk.

2. *Zachowanie tradycyjnych budynków:*

- do 100 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w obiekty niezwiązane z produkcją,
- do 75 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w obiekty produkcyjne na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i do 60 % takich kosztów na pozostałych obszarach, pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych.

3. *Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych:*

- wyrównanie różnicy między kwotą współfinansowania składek ubezpieczeniowych z budżetu państwa a wysokością 50 % kosztów kwalifikowalnych składek ubezpieczeniowych z tytułu ubezpieczenia zbiorów i plonów oraz ubezpieczenia zwierząt hodowlanych na wypadek choroby.

4. *Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów:*

- do 50 % faktycznych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych.

5. *Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:*

- do 50 % kosztów kształcenia i szkolenia rolników, usług doradczych oraz organizacji forów, konkursów, wystaw i targów, a także kosztów publikacji i stron internetowych oraz usług zastępstwa dla rolników. Pomoc należy przyznać w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów

Data realizacji:

Październik 2007 r. (pomoc nie zostanie przyznana przed opublikowaniem streszczenia na stronie internetowej Komisji Europejskiej)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 31.12.2013

Cel pomocy: Wsparcie MŚP

Odesłania do artykułów rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne:

Rozdział II „Zasad przyznawania pomocy na ochronę i rozwój rolnictwa, leśnictwa oraz obszarów wiejskich w gminie Jesenice” obejmuje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3):

- artykuł 4: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,
- artykuł 5: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,

- artykuł 12: Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych,
- artykuł 13: Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów,
- artykuł 15: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Jesenice
Cesta železarjev 6
SLO-4270 Jesenice

Adres internetowy:

http://www.uradni-list.si/_pdf/2007/Ur/u2007087.pdf

Inne informacje: Środek dotyczący płatności składek z tytułu ubezpieczenia upraw i produktów obejmuje następujące niekorzystne warunki pogodowe, które mogą zostać zaklasyfikowane jako kataklizmy: wiosenne przymrozki, gradobicie, uderzenie pioruna, pożar spowodowany uderzeniem pioruna, huragany i powodzie.

Zasady określone przez gminę spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 dotyczące środków podejmowanych przez gminy oraz są zgodne z przepisami ogólnymi (procedura przyznawania pomocy, kumulacja pomocy, przejrzystość i monitorowanie pomocy)

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5046 — Friesland/Campina)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 155/06)

1. W dniu 12 czerwca 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Zuivelcoöperatie Friesland Foods U.A. („Coöperatie Friesland”, Niderlandy) i jego spółka zależna Koninklijke Friesland Foods NV („Friesland”, Niderlandy) łączą się w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit a) rozporządzenia Rady z przedsiębiorstwem Zuivelcoöperatie Campina U.A. („Coöperatie Campina”, Niderlandy) i jego spółką zależną Campina BV („Campina”, Niderlandy).

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku Friesland: skup i przetwórstwo mleka surowego, rozwój, produkcja i sprzedaż produktów mlecznych oraz produktów niezawierających mleka dla konsumentów indywidualnych i odbiorców przemysłowych,

— w przypadku Campina: skup i przetwórstwo mleka surowego, rozwój, produkcja i sprzedaż produktów mlecznych oraz produktów niezawierających mleka konsumentom indywidualnym i odbiorcom przemysłowym.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzeża sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5046 — Friesland/Campina, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5182 — Shell/BP/AFS/GlobeFuel)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 155/07)

1. W dniu 10 czerwca 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Shell Deutschland Oil GmbH („SDO”, Niemcy), należące do grupy Shell („Shell”, Zjednoczone Królestwo), przedsiębiorstwo Deutsche BP AG („Deutsche BP”, Niemcy), należące do grupy BP („BP”, Zjednoczone Królestwo), oraz przedsiębiorstwo AFS Aviation Fuel Services GmbH („AFS”, Niemcy), wspólnie kontrolowane przez BP oraz grupę Lufthansa („Lufthansa”, Niemcy), przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem GlobeFuel Systems & Services GmbH („GlobeFuel”, Niemcy) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku SDO: działalność w zakresie poszukiwania, produkcji i sprzedaży ropy i gazu ziemnego oraz produkcji i sprzedaży produktów ropopochodnych i chemikaliów,
- w przypadku Deutsche BP: działalność w zakresie poszukiwania, rozwoju i produkcji ropy i gazu ziemnego oraz rafinacji, produkcji i wprowadzania na rynek produktów ropopochodnych i petrochemicznych,
- w przypadku AFS: świadczenie usług zaopatrzenia statków powietrznych (ang. *into-plane*, np. tankowanie statków powietrznych), działalność w zakresie budowy składów paliwa, świadczenie usług rozwojowych i doradczych w zakresie budowy pojazdów do tankowania paliwa do statków powietrznych oraz logistyki transportu,
- w przypadku GlobeFuel: dostarczanie zintegrowanych rozwiązań informatycznych na potrzeby usług zaopatrzenia statków powietrznych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5182 — Shell/BP/AFS/GlobeFuel, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5158 — Strabag/Kirchhoff)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 155/08)

1. W dniu 10 czerwca 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Strabag SE („Strabag”, Austria), kontrolowane przez Rasperia Trading Limited („Rasperia”, Cypr), które z kolei kontrolowane jest przez Olega Deripaskę, który posiada pakiety kontrolne w Basic Element Company („Basic Element”, Rosja), w Raiffeisen-Holding Niederösterreich-Wien reg. Gen.m.b.H („Raiffeisen Holding”, Austria), w Uniqa Versicherungen AG („Uniqa”, Austria) oraz przez dr. Hansa Petera Haselsteinera, przejmując w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem F. Kirchhoff AG („Kirchhoff”, Niemcy) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Strabag: świadczenie usług budowlanych, materiały budowlane,
- w przypadku Rasperia/Basic Element: działalność w sektorach energii, towarów, lotnictwa, inżynierii, usług finansowych; w sektorze budowlanym i materiałów budowlanych,
- w przypadku Raiffeisen Holding: udziały w różnych gałęziach przemysłu,
- w przypadku Uniqa: ubezpieczenia,
- w przypadku dr. Hansa Petera Haselsteinera: udziały w przedsiębiorstwie Strabag,
- w przypadku Kirchhoff: świadczenie usług budowlanych i produkcja materiałów budowlanych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5158 — Strabag/Kirchhoff, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5186 — Investor AB/Altor/Lindorff JV)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 155/09)

1. W dniu 11 czerwca 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Investor AB („Investor”, Szwecja) oraz Altor Fund II i Altor 2003 (wspólnie „Altor”, Szwecja) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Lindorff Group AB („Lindorff”, Szwecja), obecnie kontrolowanym wyłącznie przez Altor 2003 Fund, w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku Investor: inwestycyjne przedsiębiorstwo holdingowe zarejestrowane na Sztokholmskiej Gieldzie Papierów Wartościowych,
 - w przypadku Altor: fundusz inwestujący na niepublicznym rynku kapitałowym, którego spółki portfelowe prowadzą działalność w wielu sektorach przemysłu,
 - w przypadku Lindorff: świadczenie usług w zakresie windykacji długów na rzecz klientów z sektora bankowości, sektora finansowego, telekomunikacyjnego, handlowego, służb użyteczności publicznej oraz sektora publicznego.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5186 — Investor AB/Altor/Lindorff JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.